

Var inte med de otrogna

Språklig analys: “Var inte *med* de otrogna”

Skillnaden mellan *ma‘a* och *min*

Klassiska kommentatorer betonar att Nuhs ordval är teologiskt precist. Han säger:

“la takun ma‘a al-kafirin” — “var inte *med* de otrogna”

Han säger inte:

“la takun min al-kafirin” — “var inte *av* de otrogna”

Denna skillnad är central.

al-Tabaris analys

Al-Tabari förklarar att Nuh inte sade “*av de otrogna*” eftersom sonen **inte var en etablerad förnekare** av Gud¹. Han var snarare en olydig, trotsig och självsäker ung man som trodde att han kunde rädda sig själv utan att följa

profetens vägledning.

Ibn Kathirs analys

Ibn Kathir betonar att sonen var “kafir bi-‘amalihi” — “otrogen genom sin handling”, inte genom en uttalad troslära². Därför sade Nuh “*var inte med dem*”, eftersom sonen genom sitt beteende höll sig i deras sällskap och följde deras väg, även om han inte öppet deklarerade otro.

al-Sa‘dis analys

Al-Sa‘di förklarar att uttrycket “*med de otrogna*” syftar på **sällskap, lojalitet och handlingar**, inte identitet³. Sonen riskerade att drabbas av samma öde som de otrogna eftersom han **ställde sig på deras sida** i handling.

al-Jalalayns analys

Al-Jalalayn noterar att Nuhs ordval visar på **mildhet och hopp**. Han behandlar sonen som en som fortfarande kan räddas, inte som en som redan är förlorad⁴.

Teologisk betydelse: Handling kontra identitet

Sonens ställning i islamisk teologi

Koranen antyder att sonen inte var en öppen förnekare av Gud, men att han saknade tro i hjärtat och lydnad i handling. Detta är en viktig distinktion i islamisk teologi:

- Otro (*kufri*) kan vara **doktrinell** (förnekelse av Gud)
- eller **praktisk** (vägran att lyda Gud och Hans profet)

Sonens otro var av det senare slaget.

Varför Nuhs ordval är teologiskt exakt

Nuhs uppmaning uttrycker tre teologiska principer:

1. Människan döms efter sitt sällskap

Att vara *“med de otrogna”* innebär att dela deras öde, även om man inte uttalat delar deras tro.

2. Profeterna dömer inte hjärtan

Profeterna dömer handlingar, inte inre tillstånd. Därför sade Nuh inte att sonen var *“av de otrogna”*.

3. Hoppet om vägledning kvarstod

Nuh talade till sin son med hopp, inte förtvivlan. Han behandlade honom som en som fortfarande kunde räddas.

Profetens sorg och Guds svar

Nuhs bön och korrigerings

Efter sonens död säger Nuh:

“Min Herre, min son är av min familj.” (11:45)

Allah svarar:

“Han är inte av din familj; hans handling var orättfärdig.” (11:46)

Klassiska kommentatorer förklarar att detta innebär:

- Släktskap i **tro** är starkare än släktskap i **blod**
- Sonens handlingar placerade honom utanför den troendes gemenskap
- Profeterna får inte låta familjeband påverka gudomlig rättvisa

Slutsats

Berättelsen om Nuh och hans son är en av de mest språkligt och teologiskt nyanserade passagerna i Koranen. Nuhs ordval — *“var inte med de otrogna”* — uttrycker en djup förståelse av mänsklig natur, moralisk ansvarighet och profetisk mildhet. Sonen var inte en uttalad förnekare, men hans handlingar placerade honom i de otrognas sällskap. Därför

uppmanade Nuh honom att lämna deras väg, inte att förneka en identitet han ännu inte antagit. Episoden illustrerar att tro inte är enbart en fråga om ord eller släktskap, utan om handling, lojalitet och lydnad inför Allah.

Fotnoter

1. Al-Tabari, *Jami' al-bayan*, tafsir till 11:42.
2. Ibn Kathir, *Tafsir al-Koran al-Azim*, kommentar till 11:42-46.
3. Al-Sa'di, *Taysir al-Karim al-Rahman*, tafsir till 11:42.
4. Al-Jalalayn, tafsir till 11:42.

KORANEN & SUNNAH

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)